

Europa-Parlamentets formand Roberta Metsolas tale til Det Europæiske Råd

Den 15. december 2022

Det har været en vanskelig uge i Bruxelles. Jeg må meddele, at der ifølge de oplysninger, vi har fået af de belgiske myndigheder, består en alvorlig mistanke om, at personer med forbindelser til autokratiske regimer har solgt deres indflydelse for penge, og vi har grund til at formode, at formålet var at undergrave vores beslutningsprocesser.

Vi har arbejdet tæt sammen med de belgiske myndigheder, som jeg gerne vil udtrykke min taknemmelighed over for. Hensigten var at undergrave vores beslutningsprocesser. Det er blevet forpurret. De mistænkte er blevet anholdt, afhørt og tiltalt – helt efter bogen.

Men jeg må samtidig tilføje, at selv om vi altid kan prøve at skærpe de afskrækkende midler og øge gennemsigtigheden – og jeg agter at stå i spidsen for en gennemgribende reformproces – vil der altid være mennesker, for hvem en sæk fuld af penge altid vil være risikoen værd. Det er afgørende, at disse mennesker forstår, at de vil blive taget; at det vil få konsekvenser; at vores systemer fungerer, og at de vil blive draget til ansvar ved domstolene.

Det er retsstatsprincippet. Det er sådan, vi reagerer og genskaber tilliden.

Som vi ved, er tillid noget, der tager årevis at skabe og få øjeblikke at ødelægge. Og det er dette spørgsmål om tillid, der også fører mig tilbage til debatten om Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse af Schengen.

Det var meget nedslående at se, at Rådet i sidste uge igen skuffede millioner af europæeres håb ved endnu en gang at vælge at udsætte disse to landes tiltrædelse.

Rumænien og Bulgarien er forpligtet til at gennemføre Schengenreglerne i deres fulde udstrækning, kun med undtagelse af ophævelsen af de indre grænser. De bærer som de øvrige medlemsstater i Schengenområdet det fulde ansvar for sikkerheden og stabiliteten ved de ydre Schengengrænser, men uden samtidig at have gavn af områdets fordele.

Bulgarien og Rumænien afsluttede hver især deres Schengenevalueringsproces i 2011. Det er nu mere end 11 år siden.

Det er for længe. Udviklingen har skabt øjeblikket til at rette op herpå – men det skal gøres nu.

Klaus Iohannis sagde engang, at det tager meget længere tid at nedbryde de grænser, vi drager i menneskers sind. Han havde ret. Vi er en Union, der med stolthed kan pege på, hvordan den gennem tiden har nedbrudt mure og bragt folk tættere sammen. Det kan vi gøre igen, hvis vi har modet til at træffe politiske beslutninger, der vil blive vores generations aftryk på opbygningen af Europa.

Vi kan gøre en forskel i en tid, hvor vanskelighederne tager til. Befolkningerne har levet med næsten 300 dages krig i Ukraine, stigende inflation, ustabile energipriser, hele brancher i nød og skyhøje regninger til husstandene.

Hvis vi skal kunne træde op imod de socioøkonomiske følger af disse slag, er vi nødt til atter at skabe vækst og fokusere på EU's konkurrenceevne og vores rolle på den globale scene.

Dette gælder ikke mindst vores transatlantiske forhold. Den amerikanske "lov til nedbringelse af inflation" er dels et forsøg på at forlige energiovergangen med energisikkerhed og dels et tegn på snigende protektionisme. Loven diskriminerer åbent mod elektriske køretøjer produceret i EU og vanskeliggør det transatlantiske samarbejde om kritisk vigtige mineraler og batteriproduktion.

Det er mit håb, at handelstvister kan undgås, og at denne protektionistiske amerikanske lov i stedet vil skabe grundlag for, at USA og EU kan udvise yderligere lederskab inden for klimaindsats, energisikkerhed og samarbejdet om at skabe fælles standarder. Bekæmpelsen af klimaforandringerne bør ske i fællesskab og ikke på bekostning af hinandens industrier.

EU bør forsøge at opnå en konkurrencefordel på globalt plan ved at holde sig til sine demokratiske værdier og forfølge sin klimadagsorden. Vi bør fortsat bestræbe os på at vise, at vores europæiske vis fungerer.

Jeg finder i den forbindelse opmuntring i de positive signaler fra handels- og teknologirådets tredje ministermøde. Det er lykkedes os at gøre fremskridt i denne debat. Vi er nødt til, så vidt det er muligt, at tage hånd om diskriminerende bestemmelser.

For eksempel når det gælder elektriske køretøjer. Vi skal nu forstå at fastholde denne fremdrift. Det er til det formål, at taskforcen på højt plan om loven til nedbringelse af inflation blev oprettet. Vi har ikke megen tid.

Vi ønsker at blive retfærdigt behandlet, intet andet. EU yder også støtte til elektriske bilfabrikanter, men vi diskriminerer ikke. Vi forventer til gengæld samme behandling fra amerikansk side.

EU bør undgå glidebanen frem mod stadig mere protektionistiske træk og modtræk.

Vi er nødt til at fremskynde de offentlige investeringer i Europa, der skal bygge bro til reelle europæiske løsninger på mellemlang sigt. Men vi er nødt til at have lige konkurrencevilkår på det indre marked og på globalt plan. Vores grønne pagt skal være en vækststrategi.

Og vækst vil også kunne skabes gennem reform af vores energimarked. Vi skal gøre det fremtidsikkert. Og vi må gøre det sammen. Vi er nødt til at få det til at fungere, hvis ikke vi skal blive ved med at overbyde hinanden i kappestrid.

Vi vil fortsat støtte foranstaltningerne til at fylde gaslagrene op til næste vinter. Vi vil fortsat støtte fælles indkøb af forsyninger. Og vi skal diversificere vores energikilder.

Vi er nødt til opstille solide retslige rammer for fremtiden. Den igangværende revision af EU's gasforordning er allerede i gang med at tilpasse vores regler til efterspørgslen og transmissionen af grøn brint. Revisionen af vores elmarked vil formentlig finde sted i begyndelsen af næste år. Og jeg kan forsikre for, at Parlamentet står klar til at bidrage til de fælles bestræbelser på at opbygge vores genopretningskapacitet på energiområdet.

Parlamentet er og vil fortsat være en partner i drøftelserne. RePowerEU-planen, der blev offentliggjort i maj, er ved at blive en realitet. Så sent som i går blev der indgået aftale – som lovet inden jul. Vi kan og har allerede vist, at vi vil handle hurtigt, når det gælder.

Jo længere energikrisen varer, desto mindre berettiget er anvendelsen af artikel 122 som retsgrundlag for indsatsen.

De fleste af Kommissionens forslag har systemisk virkning – hvilket er, hvad der er brug for – men det er vigtigt, at Parlamentet inddrages.

Se blot til diskussionen om prisloftet – den har stået på i månedsvis, og Parlamentet kunne her være kommet med værdifulde bidrag. Vi er nødt til at arbejde sammen.

Væksten i euroområdet BNP aftog i sidste kvartal. Vi må regne med, at den vil aftage yderligere. Og der vil sandsynligvis også ske en nedgang i produktionen på kort sigt. 2023 vil blive et udfordrende år. Men vores økonomiske grundlag er stærkt, og vi har klaret os bedre i år, end man kunne have forventet.

Vi må i fællesskab afholde os fra finanspolitikker, der stimulerer inflationen og rammer de sårbare hårdest. Det betyder ikke, at der ikke er plads til større fleksibilitet på nogle områder, men at denne skal være afbalanceret.

Det er nødvendigt at tage EU-rammerne for økonomisk styring op til revision. Der er behov for gedigne, troværdige rammer for bæredygtige finanspolitikker. Jeg er glad for, at Kommissionen nu vil drøfte dette med medlemsstaterne og Europa-Parlamentet.

Men vi må handle hurtigt. Dette skal ske i 2023.

Og vi skal i 2023 stå stadig stærkere i vores støtte til Ukraine. De vil fortsat regne med politisk, humanitær, militær, energi- og finansiell støtte fra os.

Vi kan ikke tillade os at køre træet i vores opbakning – det er det, Rusland håber på. De ønsker at tære på vores systemer og udtømme vores tålmodighed. Vi skal udvise den samme modstandsvilje, som vi håber på fra ukrainernes side.

Vi er nødt til at færdiggøre vores næste sanktionspakke og sørge for at få lukket de resterende smuthuller.

I går tildelte vi vores Sakharovpris til det ukrainske folk – som var repræsenteret af præsident Zelenskyj. Hans ord overbeviste os – hvis det da ikke allerede stod klart – om viljekraften bag Ukraines mod. Selv roste jeg de fremskridt, som Ukraine har gjort i gennemførelsen af Europa-Kommissionens syv henstillinger til landets ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union.

Vi kan og vi vil fortsat støtte det ukrainske folk.

Her til sidst vil jeg gerne takke dig, Petr, for det tjekkiske formandskab, der har stået sikkert ved roret gennem disse måneder og fået afsluttet en lang række vanskelige sager midt i disse ugunstige tider.

Jeg byder det kommende svenske formandskab hjerteligt velkommen, og jeg ser frem til at arbejde sammen med dig, kære Ulf.

Vi står stadig med tunge byrder.

Hver gang vi mødes, synes de at være blevet endnu tungere. Men jeg er overbevist om, at vi i fællesskab besidder det, der skal til for at overvinde vores forskelle og lede Den Europæiske Union fremad.

Tak.